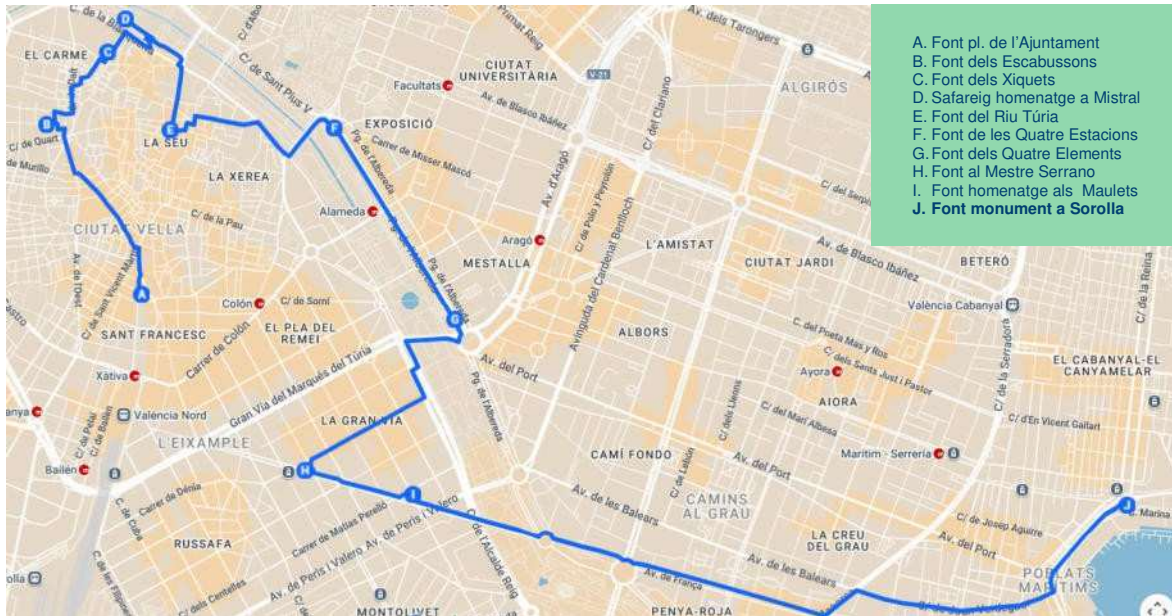

FONT MONUMENT A SOROLLA

RTA TURÍSTICA FONTS ORNAMENTALS

PLÀNOL GENERAL DE LA RTA

Joaquim Sorolla (1863-1923) pintor, escriptor i escultor, contemporani de Blasco Ibáñez (1867-1928) i Marià Benlliure (1862-1927), fills predilectes de València, estigueren relacionats per l'activitat artística i per forts llaços d'amistat, units també pel seu compromís ideològic amb la societat del moment. Els tres van estar vinculats a Poblats Marítims.

Sorolla exercí gran part de l'activitat pictòrica representant les escenes de la València marítima. Mostra d'això és que, recentment, el catedràtic Josep Vicent Boira ha descobert la localització del seu estudi al carrer d'Eugenia Viñes, pròxim al Pòsit Progrés de Pescadors.

Complint amb la voluntat del pintor, es procedix a la construcció del monument a Sorolla a la platja a l'altura de la Casa dels Bous i del Pòsit Progrés de Pescadors, incorporant el bust en marbre donat un any abans per l'escultor Marià Benlliure. S'impulsa pel cercle de Belles Arts i l'Ajuntament de València qui encarregaria en 1925 a l'arquitecte Francesc Mora autor, entre altres edificis, del Mercat de Colom, el Palau de l'Exposició o de la pròpia Casa Consistorial.

El 7 de març de 1932 es col·locà la primera pedra del conjunt escultòric en la seua memòria, a la platja de la Malva-rosa, on tant i tan admirablement havia pintat el mestre. Estava constituït per un hemicle de 10 columnes toscanes sobre pedestal de pedra blanca i pinastre, amb accés a través de rampes i escala suau amb alguns esglaons, unit per un entaulament amb la llegenda «València a Sorolla», tot això amb vista a la mar Mediterrània.

La columnata procedia d'unes adquisicions realitzades per Sorolla per a la construcció d'un palau de belles arts, projectat en 1919 per Goerlich en el Remei i que mai no arribà a construir-se per manca de recursos. Este s'inauguraria finalment el 31 de desembre de 1933 entre les antigues termes

Victòria i l'Asil de Nostra Senyora del Carme i hi havia present en aquell acte el fill de Sorolla, Marià Benlliure, el ministre valencià d'Indústria i Comerç, Ricardo Samper, l'alcalde de València, els arquitectes Mora i Goerlich i un nombrós públic que s'hi congregà. Una dècada després de la seua defunció, el poble valencià saldava, per fi, el deute amb un dels seus fills més il·lustres.

La riuada de 1957 i la mala conservació van devastar el conjunt que va romandre derruït durant diversos anys.

En 1963 es va traslladar el monument a la plaça de l'Armada Espanyola, hui plaça de la Setmana Santa Marinera, però només es va conservar el bust. Manca no obstant això l'actual emplaçament de connexió directa amb la mar, clau per a evocar i recordar tant la figura de Joaquín Sorolla com la seua pintura.

En 1974 es va millorar l'actual monument dotant-lo de jardins, brolladors, il·luminació i safareig, col·locant també el marc de la porta principal de l'edifici derrocat a la fi dels anys 60 projectat per l'arquitecte Mora, que ocupava la seu central del Banc Hispanoamericà, hui Banco Santander, al carrer de les Barques. Per petició de Goerlich, esta portada va ser desmuntada i resituada en la part de darrere del bust de Sorolla a fi de donar-li major entitat al conjunt monumental. Com a dedicatòria van posar: «JOAQUIN SOROLLA BASTIDA 1863-1923 ANY 1974».

INFORMACIÓ GENERAL

Adreça: Plaça de La Setmana Santa Marinera.

ACCESIBILITAT

Accés: Plaça accessible per a vianants sense escalons, amb parada prop del tramvia.

Aparcament: Plaça reservada per a PMR al carrer de la Barraca.